

(± 1880). Men kon er de mond mee openhouden door de twee uitschroefbare beugels tussen onder- en bovenmolaren vast te zetten. Rond de schroefdraad van het speculum liggen boven elkaar twee ringen waaraan twee in het horizontale vlak draaibare armen zijn bevestigd. Aan de ene arm zit een holle spiegel vast, die zo ingesteld kan worden dat een maximum aan licht in de caviteit valt en waarvan ook de bolle achterzijde wordt benut. Hiermee is het n.l. mogelijk de wang van de tandboog af te houden. De andere arm eindigt in een tongklem – een wonderlijk klauwvormig instrument dat samen met de andere snufjes weinig ruimte lijkt te geven aan de werkzaamheden van de tandarts in de mond van zijn patiënt.

De tongklem van Dr. KÜHNS uit het begin van deze eeuw kan men beter een tonghouder noemen (Afb. 6 midden). De tong wordt als het ware in de verwisselbare aanzetstukken geschoven, waardoor de beweeglijke punt geheel wordt omvat. Handig bij deze tongklem is de beugel tussen tong- en kinstuk; deze kan zo gedraaid worden, dat de operateur er de minste hinder van heeft.

Als afsluiting van dit hoofdstuk nog een aardige tekening uit het „Correspondenzblatt für Zahnärzte” van 1909. (Afb. 7). Men ziet hier een modificatie van de DAPPEN tongklem in situ. Bij deze tongklem staat echter het fixeren van wattenrollen voorop. De tong wordt niet vastgeklemd maar door de op de mondbodem drukkende wattenrollen opzij geschoven. Een extra aanzetstuk, het spiegelbeeld van wat op de tekening staat, is voor gebruik in de linker molaarstreek en door het gehele apparaat in de mond 90° naar links of rechts te draaien, wordt de mogelijkheid geschapen ook de frontelementen droog te houden. De oorspronkelijke tongklem van DAPPEN, omstreeks 1900 ontworpen, vindt men afgebeeld in fig. 6 links boven.

(Wordt vervolgd)

BUITENLAND

BELGISCH CONGRES VOOR TANDHEELKUNDE

Knokke-aan-Zee van 6 tot 10 mei 1964

Al wie de opeenvolgende Congressen heeft bijgewoond, die door de Vereniging der Licentiaten en Universitaire Tandartsen van België te Knokke werden ingericht, zal met genoegen vernemen dat deze vijfjaarlijkse manifestatie, die nu stilaan een traditie wordt, volgend jaar opnieuw zal plaats hebben. Nochtans zal het de Federatie van de Belgische Verenigingen voor Tandheelkunde zijn, die voor de organisatie er van zal borg staan.

Zoals in het verleden, zal het Congres plaats hebben te Knokke-le Zoute, de mooiste van onze strandplaatsen.

Het algemeen thema van dit Congres zal zijn: „De Toekomst van de Tandheelkun-

de" en om de verscheidene zeer belangrijke aspecten ervan te behandelen hebben we niet gearzeld wereldberoemde meesters van onze specialiteit om hun medewerking te vragen.

Bewust van de belangstelling van onze Collega's voor het praktisch en alledaags voorkomen van vele tandheelkundige problemen, houden we er aan U een belangrijk programma Table-Clinics aan te bieden.

Daarenboven zullen zeer originele feestelijkheden en ontspanningsavonden de Congressisten en hun echtgenoten de gelegenheid bieden deze studiedagen als in een soort vacantielatmosfeer te omhullen.

Buitenlandse collega's die wensen een korte mededeling te geven worden vriendelijk uitgenodigd dit te doen maar liefst onder vorm van een table-clinic. Ze worden dan ook verzocht aanstonds de voorzitter ervan te verwittigen.

Al de vrienden die door hun aanwezigheid van het Belgisch Congres een volledig succes zullen maken, krijgen te Knokke een warm onthaal.

Voor alle verdere inlichtingen wende men zich tot de voorzitter: A. Vermeersch, docent aan de Universiteit, Fochplein, 8, Leuven, België.

AMERIKA

Fluoridering: een opvallend resultaat.

In Hartford (Conn.) is een van de „preschool dental clinics" gesloten. De directeur van de tandverzorgingsdiensten in deze stad zei, dat men reeds in 1960 effect van de drinkwater-fluoridering kon constateren. Nu is het echter zo ver dat de wachtlijst, die gemiddeld 300 tot 400 namen bevatte, vrijwel leeg is, zodat men tot sluiting van de kliniek kon overgaan.

Door het ontslag van een „full time" dental hygiënist en een „part time" tandarts werd ± \$ 6.000.— jaarlijkse besparing bereikt. Volgens opgave van de U.S. Public Health Service hebben in 1962 ongeveer 100 gemeenten hun waterleidingen gefluorideerd.

DUITSLAND

Uit statistische gegevens van de „Bundesverband der Deutschen Zahnärzte" blijkt dat de verhouding tandarts/bevolking in de laatste vijf jaar een teruggang vertoont. Ultimo 1958 1:1.626, ultimo 1962 1:1.734. Met deze laatste verhouding is die van 1950 weer benaderd.

News Letter F.D.I.

Te Bonn is op 82-jarige leeftijd overleden Prof. Dr. F. W. PROELL. De overledene was o.a. van 1935-1949, directeur van het Tandheelkundig Instituut te Bonn en hield zich veel bezig met het cariës-probleem.